

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλός

ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΕΣ ΑΠΩΛΕΙΕΣ ΣΤΟ ΚΟΥΙΝΣΛΑΝΤ

Βατερλώ των δημοσκόπων και πολιτικών αναλυτών

Με μια στάλα ευαισθησίας στο αίμα τους, θα έπρεπε να ντρέπονται σήμερα οι βαρύγδουποι πολιτικοί αναλυτές και οι δημοσκόποι που έκαναν προβλέψεις για το εκλογικό αποτέλεσμα στο Κουίνσλαντ το περασμένο Σάββατο.

Οι ψηφοφόροι έκαναν ένα παρά πρόβες για άνοδο στο 20% των ψήφων του «Ενός Έθνους» (της Πολίν Χάνσον), για το ότι κανένα κόμμα δεν θα είχε αυτοδυναμία στη Βουλή και πως το πρώτο κόμμα θα έπρεπε να συνεργαστεί με την Πολίν και τους υποτιθέμενους 10 ή 11 βουλευτές της για να σχηματίσει κυβέρνηση.

Αποτέλεσμα; Η Εργατική πρέμιερ του Κουίνσλαντ, Αναστασία Παλαζέϊ, τους διέψευσε και δικαιώθηκε πανηγυρικά με την πιθανότατη νίκη της, αλλά και για το ήθος της. Η πρέμιερ είχε προβλέψει ότι θα κερδίσει τις εκλογές με αυτοδυναμία για να κυβερνήσει και δήλωσε ξεκάθαρα πως θα προτιμούσε να

μετοικήσει στα έδρανα της αντιπολίτευσης, παρά να κυβερνήσει με την βοήθεια της Πολίν Χάνσον.

Αντί να ντρέπονται, λοιπόν, για τον εξευτελισμό τους οι δημοσκόποι και πολιτικοί αναλυτές, συνεχίζουν τα ανόητα σχόλια για να δικαιολογήσουν την ασχετωςύντη τους.

Λένε, για παράδειγμα, ότι η Πολίν Χάνσον πήρε τις ψήφους των μεγάλων κομμάτων, ενώ η ίδια μιλάει μετά τις εκλογές για... θρίαμβο και πως τα μεγάλα κόμματα τρέμουν από φόβο!

Τα κόμματα του 33,5% των Λίμπεραλ – Εθνικών και του 36% των Εργατικών φοβούνται το 13,8% της Πολίν; Η οποία πήρε τη μερίδα του λέοντος από το 8% στη μείωση των Λίμπεραλ – Εθνικών ψήφων, αλλά δεν εξελέγησαν οι πρωτοκλασάτοι υποψήφιοί της. Η πρόβλεψη για 10 ή 11 βουλευτές της Πολίν στη νέα Βουλή μειώθηκε σε μία σίγουρη έδρα και μια ακόμη πιθανή, δηλαδή δύο έδρες

και είναι αυτό εκλογικός «θρίαμβος»;

Ειλικρινά δεν μπορώ να καταλάβω το φλερι των ΜΜΕ με την Πολίν Χάνσον. Να είναι άραγε η ελκυστική παρουσία της, το πολιτικό της εκτόπισμα, το εθνικιστικό της παραλήρημα, οι οικονομικές γνώσεις της;

Η μήπως τη χρησιμοποιούν οι έχοντες και κατέχοντες τα ΜΜΕ για τον φόβο των Λίμπεραλ και ειδικά του Μάλκολμ Τέρνμπουλ, που δεν εμπιστεύονται;

Η Πολίν Χάνσον δεν υπερασπίζεται καμία ιδεολογία, ούτε προωθεί κάποια φιλοσοφία της, γιατί ούτε το ένα διαθέτει, ούτε το άλλο. Απλά υποστηρίζει φανατικά έναν πρωτόγονο ρατσισμό, που για λόγους αρχής είχε μείνει ανεκμετάλλετος από τα μεγάλα κόμματα εξουσίας.

Πάντως, παρά τα κοινά ρατσιστικά χαρακτηριστικά τους, σε καμία περίπτωση δεν θα ταύτιζα το Ενα Έθνος με την Χρυσή Αυγή, ή την

Πολίν Χάνσον με τον Νίκο Μιχαηλιολάκο. Το Ενα Έθνος δεν είναι εγκληματική οργάνωση, ούτε είναι τραμπούκος η Πολίν Χάνσον, που εργάζεται σκληρά για τα πιστεύω της.

Γι' αυτό, το πρόβλημά μας δεν πρέπει να είναι η Πολίν Χάνσον, που σε μια δημοκρατία έχει κάθε δικαίωμα να προβάλλει έστω αποκρουστικές απόψεις. Εκείνοι που θα πρέπει να αποκαλύψουν στους αυστραλούς πολίτες είναι τα ΜΜΕ, ακόμη και το υποτιθέμενο «αριστερό» ABC, είναι γιατί παραχωρούν στην Πολίν Χάνσον δυσανάλογα περισσότερο χώρο και χρόνο, από τους ηγέτες των κομμάτων εξουσίας ή και των Πρασίνων που δεν είναι πολύ πίσω σε δημοτικότητα από το Ενα Έθνος.

Σ' αυτή την υποστήριξη από τα ΜΜΕ, άλλωστε οφείλεται το 13,8% των ψήφων που έλαβε στις εκλογές του Σαββάτου συν τις ψήφους των δυσαρεστημένων Λίμπεραλ – Εθνικών.

Ο πολιτικός απολογισμός του Αλέξη Τσίπρα

Στη σελίδα 13 σήμερα, ο Αλέξης Παπαχελάς, «τα χώνει» με τακτί στον Αλέξη Τσίπρα, επειδή με την «παταγώδη αποτυχία του σαν πρωθυπουργός», βοήθησε να... ωριμάσει ο ελληνικός λαός, «που θα είναι δύσπιστος στον επόμενο που θα τον καλέσει να ξεσηκωθεί». Σαν συντηρητικός σχολιαστής, ο κ. Παπαχελάς, προφανώς υποστηρίζει την επιστροφή στο παρελθόν και τις αμαρτίες του, που προκάλεσαν την φτωχοποίηση του ελληνικού λαού.

Ομως, ένα μυθικό πρόσωπο του γαλλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος, ο άσπονδος φίλος του Φρανσουά Μιτεράν, Ζακ Ζιλιάρ, έχει διαφορετική άποψη:

«Ο Αλέξης Τσίπρας αξίζει τον έπαινο για το ότι πέτυχε να αφυπνίσει τον ελληνικό λαό, αλλά και την ίδια τη Δημοκρατία, που ήταν αποκοιμισμένη, διεφθαρμένη και κυνική. Είναι ένας εξαιρετικός εθνεγέρτης (éveilleur exceptionnel).

Αποκάλυψε το αδιέξοδο στο οποίο οδηγούνται τα ιστορικά εμπόδια και τώρα το πληρώνει πολύ ακριβά, αφού είναι υποχρεωμένος πλέον να ασχοληθεί με την οικονομία και όχι

πια με την ιδεολογία. Δεν μπορούμε να πούμε πόσο θα κρατήσει αυτή η κατάσταση ούτε για πόσο θα έχει λαϊκή στήριξη.

Διότι είναι κι αυτό εντυπωσιακό: ότι ο κόσμος τον ακολούθησε σε όλη τη διαδρομή, ακόμα και των δικών του μετασχηματισμών. Κι εκείνος τους οδήγησε ως το χείλος της ουτοπίας και τώρα τους οδηγεί στο χείλος του ρεαλισμού. Είναι άγνωστο τι θα μείνει στο τέλος. Αλλά είναι σίγουρο ότι ο εκδημοκρατισμός της ελληνικής πολιτικής είναι έργο του Τσίπρα, ο οποίος επανεισήγαγε τον λαό σε ένα τοπίο όπου κυριαρχούσαν οι προνομιούχοι, οι γραφειοκράτες και οι αιώνιοι 'παράγοντες'. Κατά τη γνώμη μου, λοιπόν, περισσότερη σημασία έχει ο πολιτικός απολογισμός του, παρά ο κυβερνητικός απολογισμός του...».

Ανάγνωση

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Μεταξύ μας. Και την Ελλάδα συμφέρει και την Ευρώπη συμφέρει να δεχτούν οι Γερμανοί σοσιαλδημοκράτες να μουν σε κυβέρνηση μεγάλου συνασπισμού με τους Χριστιανοδημοκράτες.

Υπό την προϋπόθεση βεβαίως πως δεν θα ξεχάσουν όσα έλεγαν προεκλογικά για τα εγκλή-

ματα του Σόιμπλε εις βάρος της Ελλάδας και θα προωθήσουν τις ιδέες τους για τις αλλαγές στην Ε.Ε. και την ευρωζώνη. Δεν συμφέρει όμως το SPD να μπλέξει ξανά σε κυβέρνηση συνεργασίας. Οποτε το έκανε στο παρελθόν το πλήρωσε πολύ ακριβά.»

Καλό!

Γελάμε με τους γείτονες:

Ενας Αγγλος, ένας Ιρλανδός και ένας Σκωτσέζος σχεδιάζουν ένα πάρτι. «Θα φέρω έξι μπουκάλια μπύρες», λέει ο Αγγλος. «Θα φέρω έξι μπουκάλια Γκίνες», λέει ο Ιρλανδός. «Θα φέρω έξι φίλους», λέει ο Σκωτσέζος.

Λέει ο ολλανδός σύζυγος στη γυναίκα του: «Αγάπη μου, βάλε το παλιό σου». «Γιατί, θα βγούμε;» τον ρωτάει εκείνη. «Οχι, αλλά θα σβήσω τη θέρμανση», της απαντάει εκείνος. Δύο Φινλανδοί συναντιούνται για πρώτη φορά μετά από χρόνια. «Λοιπόν, πώς είσαι;» ρωτάει ο Πέκα. Ο Αχτι γρυλίζει και παραγγέλνει μια μπύρα. «Η οικογένειά σου πώς είναι;» ρωτάει ξανά ο Πέκα. Ο Αχτι γρυλίζει ξανά και παραγγέλνει άλλη μια μπύρα. «Η δουλειά σου; Όλα καλά;», συνεχίζει ο Πέκα. Τότε, ο Αχτι στρέφει το βλέμμα του στον Πέκα και του λέει: «Ηρθαμε εδώ για να πιούμε ή να μιλήσουμε;»